

Kirke- nyt

Skellerup
og Ellinge
sogne

Nr. 1

JANUAR/FEBRUAR/MARTS 1995

15. ÅRGANG

**Torsdag den 2. marts
holder den afgående
biskop Vincent Lind
foredrag i Skellerup
forsamlingshus.**

- - -

**Kandidaterne til
bispestolen på Fyn
præsenteres i
Kirkenyt.**

For nogen tid siden sendte en mand fra Jylland en bog til præstegården. Det var en bog af en af Skellerup og Ellinges tidligere præster, pastor Mau. Den hedder »Fortællinger fra skolen og livet« og er udgivet i 1863. Bogen indeholder ialt 400 små fortællinger, der alle relaterer sig til katekismen. Her et par eksempler:

Luther som Kateket

Joh. Kap. 15,3: Store og forunderlige ere Dine Gjerninger, Herre Gud, du Almægtige!

Da Dr. M. Luther i Aaret 1527 reiste om paa Kirkevisitats, og ved samme Leilighed flittig overhørte Bønderne i deres Kristendom, traf han ogsaa paa en saxisk Bonde, som skulde fremsige den kristne Tro. Da denne nu havde aflagt Bekjendelsen efter den første Artikel: »Jeg troer paa Gud Fader, den Almægtige,« spurgte Luther ham ad, hvad Almægtig betyder. »Det veed jeg ikke,« svarede Bonden ganske troskyldig. »Ja, min kjære Mand,« sagde Luther, jeg og alle Lærde vide i Grunden heller ikke, hvad Guds kraft og Almagt er. Men tro Du kun i al Eenfoldighed, at Gud er din kjære og trofaste Fader, der, som den klogeste herre, baade vil, kan og forstaaer at hjælpe Dig, din Kone og dine Børn i allehaande Nød; da er du vel faren.«

Luther som Sygetrøster

Sir. 2,1: Mit Barn, dersom du kommer frem til at tjene den Herre Gud, da skik din Sjæl til Fristelse.

En Tjenestepige, som hed Elisabeth, havde tjent hos Dr. M. Luther, men havde af Egensindighed forladt denne sin Tjeneste, og var derefter bleven saa ugudelig, at hun i Følge sin egen Bekjendelse havde overgivet sin Sjæl til Djævelen. Efter nogen Tids Forløb blev hun i sin nye Tjeneste dødssyg. Hun begjerede nu, at Luther vilde komme til hende, hvilket ogsaa skete. Han spurgte hende, hvad hun forlangte. »Jeg vilde rigtignok, sagde hun, bede Dem om Forladelse, fordi jeg har forseet mig imod Dem; men jeg har endnu noget Sværere paa min Samvittighed – jeg har overgivet min Sjæl til den onde Fjende.« »Ih, sagde Luther, det har ikke stort at betyde; men er der ikke andre Synder, som trykker dig?« Hun svarede: »Jeg har vel endnu Mere paa min Samvittighed, men denne Synd er dog den største, og den kan ikke tilgives mig, thi jeg har jo allerede bortkastet min Sjæl.« »Hør, sagde Luther, hvis du i den Tid du var i min Tjeneste, havde sendt alle mine Børn bort til en Fremmed, vilde det vel gjelde?« – »Nei!« »Nu vel, din Sjæl tilhører jo ikke dig, men den Herre Jesus; hvorledes kan du da bortgive, hvad der ikke tilhører dig? Gaa og bed den Herre Jesus, at Han atter vil tage det til sig, som tilhører ham; men Synden, som du har begaaet, kast den tilbage til Satan, thi den tilhører ham.« Dette Raad fulgte Pigen og blev beroliget.

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer - kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 65 35 11 18, Skellerup Byvej 44, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« - Janne Kølleskov, Skellerup, og Harald Lundsgaard, Ellinge.

*Ved afskedssammenkomst
i Skellerup 25/9-94:*

Tale af Niels Jørgensen

*Den 1. december 1970 i Ellinge kirke
var første gang jeg sang.*

Nu fylder jeg 70

*og er tvunget til kun at minde den gang.
Det blev gode år i kirkens tjeneste,
for jublende glæde og den store sorg
er ikke det eneste.*

*Hver søndag har sin tekst
og dermed sin egen klang,
og naturligvis mener jeg,
at det må udtrykkes i sang.
Skiftende præster har haft
deres egen smag.*

*Det har ikke hver gang
været mig til behag,
men for det meste blev teksten
og ordet til gavn.*

*Når jeg holdt fri og ikke hørte det,
føjte jeg et savn.*

*Så jeg kan afslutte min tjeneste
med at sige en tak
og minde så mangan hyggelig snak
med samarbejdspartnere,
som altid ville det bedste,*

*så hvergang der var skift,
var jeg ræd for det næste.*

*Men alle har villet det bedste for kirken,
så vi var glade for vort fælles virken.
Derfor kan jeg holde med tak i sindet,
og håber jeg må leve længe i mindet.
Mit ønske for menighederne skal være,
at I sammen vil kirkegangen nære,
for samværet i kirkerne at dyrke.
Det altid vil menighedslivet styrke!*

Tak for tiden, der er gået. Du gav mig,
o Herre, en lod af din jord! (DDS 675).

Konfirmation

*Skal svært multihandicappede børn/unge
også konfirmeres?*

Når man er svært multihandicappet barn og bor på døgninstitution, så har de fleste børn en mor og far, der elsker deres barn og giver det så meget tid og kærlighed, som det er muligt. De fleste børn har boet hjemme, da de var helt små, og er derfor døbt i kirke eller på hospital.

Derfor, når barnet bliver 13-14 år, kommer spørgsmålet fra de fleste forældre: Hvad med konfirmation, hvor kan barnet konfirmeres, og hvad med konfirmationsforberedelse?

Forældrene vil naturligt drøfte dette med personalet på døgninstitutionen, hvor de sammen vil finde en mulig løsning. Handicappede har altid kunnet blive konfirmeret, men der har aldrig været noget formaliseret, aldrig noget skriftligt for konfirmander med vidtgående fysisk og psykisk handicap. Der mangler meget et »værktøj« til hjælp for forældre/pårørende i det ofte meget svære valg.

I forbindelse med mit arbejde på institutionen Strandvænget 8 i Nyborg har jeg deltaget en eftermiddag i et præstekursus på præstehøjskolen i Løgumkloster.

Det var et landsdækkende kursus for 17 præster, og emnet var: Konfirmationsforberedelse for konfirmander med vidtgående fysisk og psykisk handicap.

Jeg var inviteret med som gæstelærer, da jeg på min afdeling har 11 skolebørn, hvoraf de 4 skal konfirmeres i april 1995 ud fra følgende:

Hvorfor og hvordan planlagde vi det? På Strandvængets børneafdelinger, hvor børnene er ret svært multihandicappede, indkaldte vi til et fælles forældre/personalemøde sammen med sognepræsten pastor Hedegaard Kristiansen og Strandvængets skoleleder for at få lagt konfirmationsforberedelsen i faste rammer for dette første hold konfirmander, som blev til 6 børn fra Strandvænget.

Konfirmationsforberedelsen bliver et samspil – et samarbejde mellem barnets skole og præsten, og skal være på betingelse af barnets indlærings- og oplevelsesmæssige mulighed.

Undervisningsformen er bl.a. at børnene skal opleve kirkerummet, høre orglet, høre præstens stemme, salmesang, kirkeklokker – kort sagt at opleve gennem primærsanserne: syn, hørelse, lugt,

smag og følelse. Konfirmationen skulle gerne blive en meningsfuld og tryk begivenhed for børnene.

Efter konfirmationen d. 30. april 1995 i Nyborg kirke samles implicerede parter for at evaluere hele forløbet, da denne start, denne begyndelse, gerne skulle ende med en rapport, der kan blive emne på endnu et præstekursus, og på længere sigt ende med en procedure/en vejledning, så vi får et »værktøj« at forholde os til i den rådgivende fase.

Men spørgsmålet om barnet skal konfirmeres eller ej, vil altid være forældrenes ønske/valg – også når barnet bor på døgninstitution.

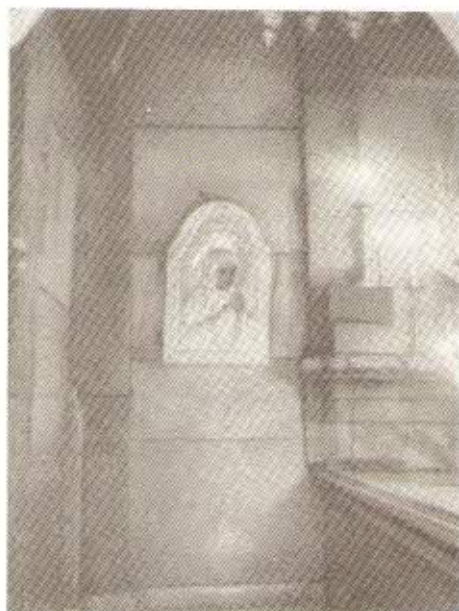
Kirsten Nøhr Andersen, Pårup

I Jesu fodspor

En af de helt store oplevelser under mit nyligt overståede ophold i Israel var en helt speciel vandring i Jerusalem: Via Dolorosa, Jesu vej til korset, strækker sig fra Al-Omariye-skolen, hvor første station ligger, og til gravkirken, som er sidste. Med station menes, at der undervejs på Jesu vandring skete forskellige ting, og disse steder er markeret med illustrationer og inskriptioner, der fortæller herom. Ikke alle stationer er lige synlige, så det er om at have en god guide med og ellers holde øjnene åbne. Vi bevæger os mod 1. station, Al-Omariye-skolen, og støder ind i et optog af religiøse og turister i én pærevælling. Fra skolen, som er stedet, hvor Jesus dømmes til døden, går turen videre til det sted, hvor Jesus tog korset på ryggen. I dag ligger her et Franciskanerkloster, hvortil vi først får adgang, efter at vi har tildækket vores bare ben. Fra klostret bevæger vi os videre ind i Jeru-

sale, snævre gader og får der som det næste øje på et smukt relief, som viser Jesus sammensunket efter at være faldet første gang. Jesus møder nu sin moder, ser vi på endnu et flot relief hugget i sten. Næste station er godt skjult, selvom begivenheden herfra er nok så vigtig. Det er stedet, hvor Simon af Kyrene overtager korset, og en latinsk tekst indhugget over en dør fortæller dette. Vi går væk fra Via Dolorosa ind ad en lille gyde og støder på et lille alter, hvor 7 lys brænder i en stage. På dette stemningsfulde sted kom Den Hellige Veronica til Jesus og tørrede sveden af hans pande. Tilbage på Via Dolorosa begiver vi os nu videre og ser foran os en port og over den nogle romertal, der fortæller, at vi er nået til 7. station. Guiden fortæller, at her faldt Jesus for 2. gang under den tunge byrde. Bag basilikaen, som nu kan ses over hustagene, står en romansk søjle til minde om, at her faldt Jesus for 3. gang. – Men hov, 8. station mangler – vi må tilbage og finder i væggen på et græsk kloster et latinsk kors. Her talte Jesus til Jerusalems kvinder.

De sidste af de ialt 14 stationer findes i Gravkirken, kristendommens helligste sted. Jesus er nu nået til vejs ende og kan lægge korset fra sig, men hans pinsler er ikke slut: oppe i kapellet flås hans klæder af, og han sømmes til korset. Stedet inde i kirken, hvor det fandt sted, er rigt udsmykket: et stort vægmaleri viser, hvordan den afkræftede Jesus ligger sømmet til sin skæbne, mens hans moder ser til. Jesus korsfæstes og dør på toppen af Golgata sammen med to tyve. Det siges, at hullet, hvor korset stod, stadig eksisterer – i hvert fald er der et hul midt på gulvet. Over hullet, hvor præster knæler for at kysse det, står et stort græsk alter flot ornamenteret. I

baggrunden hænger den korsfæstede Jesus, og omkring korset står en række lys sat af de besøgende. Udsmykningsstilen og stemningen er helt østerlandsk. Endelig er der salvelsesstenen og Jesus grav.

Hele gravkirken er i dag et rent gedemærket: et virvar af videokameraer, blitzlys, skrigende unger, turistgrupper med ens kasketter og prangere, der enten vil tilbyde dig at veksle penge eller en ridetur på kamel. Midt i det hele maser nogle enkelte præster rundt i et nærmest håbløst forsøg på at komme til at bede ved Jesus grav; men de må dog pænt stille op i den alenlange kø af utålmodige turister!

På trods af den noget mærkværdige stemning i Gravkirken var det en enorm oplevelse at »gå i Jesu fodspor«, og det var godt, at vi havde læst bibelen hjemmefra.

Katrine Kølleskov

Tak for penge til Rwanda

Ved sammenkomsten d. 4. december i præstegården lykkedes det at få 2.500 kr. ind, et meget flot beløb.

Alle pengene er via Børnefondens kontor sendt til Rwanda øremærket: Genopbygning af landsbyer i Rwanda.

En stor tak skal lyde til alle »nørkleda-

merne« for den fine udstilling af håndarbejde og al den lækre hjemmebag, I havde fremtryllet.

Tak til alle, der mødte op og var med til at gøre dagen rigtig hyggelig, og samtidig på den ene eller anden måde gav et beløb til Rwanda.

Tove Aagaard Christensen

Ved redaktionens slutning så regnskabet for Børnefondens arbejde i Rwanda således ud:

<i>Dato</i>		<i>Indgået</i>	<i>Udgået</i>	<i>Saldo</i>
29/ 8-94	Kassebeholdning			6.848,00
30/ 9-94	Indbetalt til CCF		130,00	6.718,00
30/ 9-94	Porto		6,00	6.712,00
24/10-94	Indbetalt til CCF		130,00	6.582,00
24/10-94	Porto		6,00	6.576,00
30/11-94	Indbetalt til CCF		130,00	6.446,00
30/11-94	Porto		6,00	6.440,00
4/12-94	Overskud bazar	2.500,00		8.940,00
6/12-94	Indbetalt:			
	Genopbygning af Rwanda		2.500,00	6.440,00
15/12-94	Gave	100,00		6.550,00

CCF = Christian Children's Fond (Kristne Børnefond)

Zilipa

D. 6. december havde jeg via telefon kontakt med Børnefondens kontor og blev rådet til indtil videre at standse alle indbetalinger til Zilipa, da der stadig ikke foreligger noget nyt om hende (vores sponsorbarn) og hendes familie. Desværre fik jeg også oplyst, at netop i det projekt, hvor Zilipa er tilknyttet, er tilstandene meget uoverskuelige, og at projektet muligvis må lukke.

Vi er blevet bedt om i det nye år at tage stilling til evt. at få et nyt sponsorbarn i et andet land.

Tove Aagaard Christensen

Børnesiderne

Gamle fortællinger

For mere end tusind år siden, på den tid vi kalder vikingetiden, havde man her i norden aldrig hørt tale om Gud og Jesus eller hørt beretningerne fra Biblen. Menneskene her havde deres egen tro og deres egne guder.

Asgård – gudernes land

Asgård var navnet på gudernes land. Der boede alle guder og gudinder, eller aser som de også kaldtes.

Midt i Asgård lå en stor slette som kaldtes Idasletten. Der stod den store hellige ask Yggdrasil, det største af alle træer. Grenene bredte sig ud over hele verden og nåede helt op til himlen. Yggdrasil havde tre rødder. En gik til Asgård, en anden til jætternes land Jotunheim og den tredje til dødsriget Nifelheim.

Rundt omkring på Idasletten byggede guderne deres store, mægtige borge. Den største borg hed Valhalla og tilhørte guden Odin og hans hustru Frigg. Valhalla havde 540 døre og hver dør var så bred at 800 mand kunne stå ved siden af hinanden i døråbningen. Til Valhalla kom alle krigere som blev dræbt eller såret i strid. Der blev de levende og raske igen.

Odin – den mægtigste mand

Odin bestemt over guder og mennesker.

Til at hjælpe sig havde han flere dyr. Hans hest hed Sleipner. Den havde otte ben og kunne løbe lige så let i luften som på jorden. Hans gris hed Særimner. Den blev kogt og spist hver aften, men om morgenen var den rask og rørig igen. Selv spiste Odin aldrig af den mad der serveredes, den gav han til sine to ulve, Gere og Freke. Odin drak kun vin, det gjaldt som både mad og drikke for ham. Odin havde to ravne, som hed Hugin og Munin. De fløj hver dag rundt og fandt ud af alt nyt som var sket. Bagefter satte de sig på Odins skuldre og fortalte alle nyhederne. Derfor var Odin den kloge- ste og mest vidende af alle guder.

Midgård – menneskenes land

Menneskenes land kaldtes Midgård. Rundt om Midgård byggedes en mur for at beskytte menneskene mod jætterne. De to første mennesker hed Ask og Embla. De var to træstammer som lignede mennesker. Guderne gav dem liv. Mellem Asgård og Midgård gik der en bro som hed Bifrost eller regnbuen. Den vogtedes af guden Heimdal. Om ham sagde man, at han kunne høre græsset gro, mærke duggen falde og se rundt om

hjørner. Desuden behøvede han ikke mere søvn end en fugl.

Heimdals havde en stor lur, Gjallarhornet. I den skulle han blæse, men kun én gang. Det var ved verdens undergang – Ragnarok.

Jætternes land kaldtes Jotunheim og lå ved kysten, hvor også borgen Udgård lå. Jætterne var krigere, store og klodsede. Deres højeste ønske var at besejre guderne og tage magten i verden.

Ny biskop - hvordan?

For kort tid siden meddeltes det, at biskop Vincent Lind havde søgt sin afsked på grund af alder.

At finde en ny biskop er en lidt indviklet proces. Biskoppen findes ved afstemning, hvor de stemmeberettigede er stiftets valgte menighedsrådsmedlemmer og præster.

Forskellige grupperinger vil samle sig om de personer, man anser for mest velegnede som biskop. Betingelserne for at blive opstillet er, at kandidaten er cand. teol. og i øvrigt opfylder betingelserne for at blive præst.

For at opstille en kandidat skal der være mindst 75 menighedsrådsmedlemmer og præster, der vil være stillere.

Når valget er udskrevet anmeldes kandidaterne til et særligt nedsat valgudvalg. Er der opstillet mere end 2 kandidater (det vil nok være det mest almindelige) foretages en første afstemning. Opnår ingen af kandidaterne mere end halvdelen af stemmerne ved denne afstemning, er der en ny afstemning mellem de to kandidater, der har opnået flest stemmer ved første afstemning. Den, der opnår flest stemmer ved anden afstemning, indstilles af kirkeministeren til udnævnelse. Udnævnelse foretages af dronningen.

Biskoppen indvies i domkirken. Indvielsen foretages af Københavns biskop.

Hvad laver en biskop?

En biskops arbejde kan man ikke slå op i en bog.

Der vil derfor nedenfor blive givet blot nogle eksempler på biskoppens arbejdsopgaver.

En af opgaverne oplevede vi ved genindvielsen af Ellinge kirke først på året. Biskoppens opgave er her at prædike i stiftets kirker, når der gives anledning til det. På den måde kan biskoppen også føre tilsyn (som det så fint hedder) med præster og menigheder.

Biskoppen holder øje med, at præsterne passer deres arbejde på den rette måde. Samtidig skal biskoppen også gennem sit tilsyn med menighedsrådene sikre, at der gives præsten og derved evangeliets forkyndelse frie og gode vilkår.

Biskoppen kan give tilladelse til bortfald af gudstjenester. Det kræver også biskoppens tilladelse for præsterne at udføre kirkelige handlinger udenfor kirken.

I den kongelige anordning om konfirmation er der nogle meget begrænsede muligheder for præsterne til at søge dispensation. Det kræver også biskoppens tilladelse.

Ønsker præsten at benytte uautoriserede ritualer kræver det også biskoppens tilladelse.

Biskoppen er det ene medlem af stiftsøvrigheden, det andet medlem er stiftsamtmanden. Stiftsøvrigheden administrerer bl.a. stiftsmidlerne, som menighedsrådene har mulighed for at låne af.

Det var stiftsmidlerne, der gav mulighed for at istandsætte Ellinge kirke. Stiftsøvrigheden (og dermed biskoppen) fører også tilsyn med menighedsrådenes oprettelse af kirkefunktionærstillinger. Ingen kan blive ansat i en stilling som kirkesanger, organist eller graver uden at stillingen er godkendt af stiftsøvrigheden.

Nogle ting kan biskopper ikke. Det gælder f.eks. udnævne og afskedige præster. Udnævnelse og afskedigelse af præster foretages af kirkeministeriet. Biskoppen kan heller ikke ændre f.eks. de gudstjenestetider, der er fastlagt af præst og menighedsråd. Biskoppen kan heller ikke ændre på de af menighedsrådene lagte budgetter.

Bispekandidaterne

Fyns stift skal have ny biskop. Den nuværende biskop Vincent Lind har efter ansøgning fået bevilget afsked fra den 31. maj 1995. Der er 4 kandidater til det fynske bispevalg i dette forår. Her er de 4 kandidaters vita:

KRESTEN DREJERGAARD
f. den 14. maj 1944 i Veng ved Skanderborg. Opvokset i Himmerland og Vendsyssel. Nysproglig student fra Hjørring Gymnasium 1963. Teologisk kandidat

fra Aarhus Universitet 1970. Lærer ved Nytestamentligt Institut, Aarhus Universitet 1971-74. I samme periode ulønnet hjælpepræst i Mårslet sogn. Sognepræst i Asperup og Roerslev 1974. Timelærer i liturgi og salmekundskab ved Det fynske Musikkonservatorium 1985-89. Bestyrelsesmedlem Båring Højskole 1980-86 samt fra 1992. Medlem af Den danske Præsteforenings hovedbestyrelse 1986. Bestyrelsesmedlem i Akademikernes Centralorganisation 1989-94. Formand for Den danske Præsteforening 1994.

LARS OLE GJESING

Født i 1950 i Studsgaard sogn, Hammerum Herred. Gift i 1971 med Hanne, nu lærer; har fire børn 9-20 år. Student fra Viborg Katedralskole 1969. Studerede teologi i Århus fra 1969. I studietiden formand for Danmarks Kristelige Gymnasiastbevægelses studenterledelse for Nordjylland. Arbejdede i 1½ år som instruktør under Institut for Ny Testamente, læste sideløbende på Musikvidenskabeligt Institut fra 1974 og tog

